

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

6 maj 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 537

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 7.05.2020 r.

Kochani.

Tak jak zapowiadałem, przed nami dalszy etap pracy duchowej, osobistej w związku z charyzmatami. Kontynuujemy pracę z charyzmatami. Codzienna formacja powinna trwać ok. 20 min. Rozpoczynamy modlitwę hymnem do Ducha Świętego, a kończymy ją modlitwą: sekwencja do Ducha Świętego. To dwie stare i szanowane modlitwy Kościoła. Chciałbym, aby każdy z nas je umiał i praktykował.

Mamy wiele charyzmatów biblijnych wymienianych, a innych będę Was uczył w przyszłym roku i na innych etapach życia. Każdy charyzmat podzielony jest na 3 dni: 1. dzień – wyjaśnienie go w świetle Pisma Świętego, uwagi ogólne oraz napisanie modlitwy o ten charyzmat dla siebie. 2. dzień – zauważenie charyzmatów w Tradycji Kościoła oraz napisanie modlitwy o ten charyzmat dla członków wspólnoty. 3. dzień – odpowiedzi na 3 pytania i zawierzenie tego charyzmatu (osobistego czy we wspólnocie) Maryi, odmawiając w tym celu 10 różańca.

Każdy z Was na mocy Sakramentu Chrztu ma w sobie charyzmat. Wraz z Duchem Świętym starajcie się na tym etapie odkrywać jaki charyzmat nosisz w sobie i jak Duch Święty chce przez Ciebie działać.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Czwartek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Charyzmat języków (1 Kor 12,10.28)

Jest chyba najpowszechniejszym darem charyzmatycznym. Pomimo, iż występuje dosyć często, wszędzie powoduje nieporozumienia. W zasadzie **uzdalnia on daną osobę do modlitwy w języku, którego nigdy przedtem się nie uczyła**. Nie znaczy to, że opanowała ona ów język, gdyż nie od niej zależy co będzie mówić, ani też nie rozumie tego co mówi. Powiedzmy jakaś osoba, której językiem charyzmatycznym jest francuski, nie potrafi świadomie wypowiedzieć ani słowa w tym języku i nie rozumie kiedy ktoś inny mówi po francusku. Nawet gdy dzięki charyzmatowi przemawia po francusku, nie rozumie znaczenia wypowiedzianych słów. Z jednej strony św. Paweł mówi wyraźnie, że ten, który mówi w językach, ani sam nie rozumie siebie, ani inni go nie rozumieją, chyba, że ktoś z uczestników Odnowy posiada dar tłumaczenia. Z drugiej strony, Łukasz, uczeń Pawła mówi, że w dniu Zesłania Ducha św. tych, którzy mówili językami rozumieli cudzoziemcy wówczas obecni w Jerozolimie. Zazwyczaj jest jednak tak, że język, którym ktoś się posługuje, pozostaje niezrozumiały dla słuchaczy. To wyjaśnia, dlaczego z wszystkich charyzmatów dar języków najbardziej ludzi przeraża i jest najbardziej wykpiwany. Inne charyzmaty służą przynajmniej jakiemuś pożytecznemu celowi, lecz wydawanie dźwięków niezrozumiałych ani dla słuchacza, ani nawet dla mówiącego, wydaje się nieprzytomnym bredzeniem.

Co do sensu tego daru - głównym aspektem, który należy pojąć, jest to, że stanowi on dar modlitwy, a nie przekazywania. *"Ten bowiem kto mówi językiem, nie ludziom mówi, lecz Bogu" / 1 Kor 14,2 / "Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami" / Rz 8,26/*

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paśkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Nie należy jednak mniemać, iż ci, którzy modlą się w językach porzucają wszelkie inne formy modlitwy, na rzecz tej jednej. Wprost przeciwnie, modlą się zwyczajnie jak to czynili przed otrzymaniem daru, tylko, że częściej. bowiem całe ich życie modlitwy doznaje wzrostu. Zazwyczaj zaczynają modlić się w języku ojczystym, potem przez chwilę w językach i znów powracają do własnego języka. Wbrew rozpowszechnionym mniemaniom **dar ten nie ma nic wspólnego z ekstazą**. Człowiek zachowuje pełną świadomość zarówno samego siebie, jak i wszystkiego co się wokół niego dzieje. Panuje nad sobą przed i po modlitwie. Nigdy nie odmawia jej w sposób niekontrolowany. Ten, kto otrzymał dar języków, może korzystać z niego swobodnie, kiedy tego zapragnie. Dar jest mu powierzony i może go używać, kiedy zechce i tak długo, jak sobie tego życzy. **Z tego daru korzysta się głównie w modlitwie osobistej.**

Wielu ludzi mówiących w językach po raz pierwszy, musi uczynić świadomy wysiłek, by wypowiedzieć dźwięk tkwiący w ich wyobraźni, lub by dać upust uczuciom, które w nich wzbierają. Nierzadko jest to krok przerażający, który wymaga głębokiego aktu wiary, gdyż czują, że robią z siebie głupców. Innym przychodzi to łatwo i spokojnie np. pewien mężczyzna otrzymał ów dar, gdy skończył odmawiać któregoś razu różaniec, pewna kobieta gdy śpiewała podczas mszy, inna obudziła się nagle w środku nocy i zaczęła mówić językiem. Większość osób, która otrzymała ten dar może nie tylko modlić się, ale także śpiewać w danym języku. **Charyzmaty są po prostu znakami dla naszej wiary, iż Dyrigent działa.**

3. Napisz modlitwę o charyzmat języków dla siebie.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Piątek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Tradycja Kościoła nt. charyzmatów:

Ireneusz, jako nauczyciel wiary, stał więc przed tym samym problemem, który towarzyszył, jak widzieliśmy, jego poprzednikom od pierwszych dziesięcioleci istnienia chrześcijaństwa. Problem ten brzmiał: Jak odróżnić charyzmaty wykorzystywane zgodnie z zamysłem Bożym od działania charyzmatów w nurtach heretyckich lub zgoła niechrześcijańskich? Rozwiązanie Ireneusza zgadzało się, rzecz jasna, z tym, czego uczyli Apostołowie i ich bezpośredni uczniowie.

Rozwiązaniem dylematu, jak wychwycić w nadzwyczajnych darach duchowych, co jest działaniem Ducha Świętego, a co pochodzi z działania ducha zamieszania i błędu, była wierność Tradycji Kościoła. O montanistach na przykład, którzy uczyli, że w Kościele katolickim nie ma ducha proroczego, Ireneusz twierdził, że oddzielili się od życiodajnej wspólnoty braci i siostr katolickiego Kościoła, w której od początku istniał dar prorokowania i nigdy nie zanikł:

„Chcąc udaremnić dar Ducha Świętego, który w ostatnich czasach według upodobania Ojca wylał się na rodzaj ludzki, nie przyjmują Ewangelii w postaci Janowej, w której Pan obiecał zesaść Parakleta. Odrzucają więc jednocześnie i Ewangelię, i ducha proroczego. Nieszczęśni, bo nie chcąc przyjąć pseudoproroków, wyganiają zarazem łaskę proroctwa z Kościoła [...]. Tacy nie uznają również Apostoła Pawła, albowiem w pierwszym swym Liście do Koryntian szczegółowo opisał charyzmaty proroctwa i wspominał ludzi prorokujących w Kościele”.

Ireneusz przywołał nauczanie św. Pawła o charyzmatach z 1 Listu do Koryntian. Przypomniał nie tylko *fakt* występowania charyzmatów, ale także apostoelskie *nauczanie* o hierarchii kościelnego porządku wśród charyzmatyków. Na straży porządku w Kościele stoją najpierw apostołowie, a dopiero potem prorocy, nauczyciele i czyniący cuda (por. 1 Kor 12,28). Zgodnie zaś z nauką pierwszych uczniów oraz Klemensa Rzymskiego i Ignacego z Antiochii, za następców Apostołów Ireneusz uważał biskupów mających obowiązek czuwania nad autentycznością nauki Ewangelii:

„Trzymajmy się nauki Kościoła, bo ona jest zawsze ta sama i trwa niezmiennie, a ma świadectwo proroków, apostołów i wszystkich uczniów [...]. Bóg w Kościele ustanowił apostołów, proroków i wszelkie inne działania Ducha. Uczestnictwa w Nim nie mają ci, co nie biegają do Kościoła [...]. Albowiem gdzie Kościół, tam i Duch Boży, a gdzie Duch Boży, tam Kościół i wszelka łaska – Duch zaś jest prawdą”.

Ukoronowaniem nauki św. Ireneusza o darach duchowych jest nauczanie o charyzmacie prawdy, dzięki któremu wszystkie inne charyzmaty mogą się bezpiecznie rozwijać. Píše, że skoro „zwierzchnicy w Kościele mają następstwo od Apostołów”, to wraz „z następstwem biskupstwa otrzymali oni pewny charyzmat prawdy (*charisma veritatis certum*)”. Z tego powodu „prawdy należy się uczyć tam, gdzie Pan złożył swoje charyzmaty”, a to znaczy „u tych, którzy od Apostołów odziedziczyli kościelną sukcesję, zasady zdrowego postępowania”, a z nimi „skarb nieprzeinaczonej nauki”. Tacy właśnie ludzie „tłumaczą nam Pismo Święte bez obawy pomyłki” [26]. Owszem, zdarzają się w Kościele grzechy i występki, ale próba ich leczenia przez rozłamy i usiłowanie tworzenia struktur alternatywnych jest w oczach Ireneusza tragiczną

pomyłką: „Od takich, co wywołują schizmy, nie może wyjść poprawa stojąca w jakiegokolwiek proporcji do szkód wyrządzonych przez ich rozłąmy”.

3. Napisz modlitwę o charyzmat języków dla wspólnoty.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Sobota:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Refleksja nad pytaniami:

- Dlaczego uważam, że mam ten charyzmat? Dlaczego uważam, że go nie mam? Jak rozróżnić obdarowanie czy brak obdarowania tym charyzmatem?

- Jak ten charyzmat ubogaca / może ubogacić Ciebie?

- Dlaczego pragniesz tego charyzmatu / dlaczego jego nie pragniesz? (proszę wnikać głęboko w swoje motywacje).

3. Zawierzenie tego charyzmatu osobistego czy wspólnoty Maryi – odmówienie 10 różańca, tajemnica Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Niedziela:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Charyzmat tłumaczenia języków (1 Kor 12,10)

"Jeśli więc ktoś korzysta z daru języków , niech się modli , aby potrafił to wytłumaczyć" /1 Kor 14,13/

"Gdyby nie było tłumacza , nie powinien mówić na zgromadzeniu" / 1 Kor 14,28/

Tłumaczenie języków jest kolejnym darem Ducha św. **Polega na przekazywaniu wiadomości , jakie pragnie zakomunikować Duch św. w językach.** W pewnych momentach modlitwy jeden z obecnych może powiedzieć kilka niezrozumiałych zdań , które będą wiadomością od Jezusa , obecnego zawsze wśród swego ludu zebranego w Jego imię. Czasami może to zostać wyrażone poprzez śpiew w językach. Bywają to słowa skierowane do całej grupy , bądź też do kogokolwiek z zebranych. Osoba , która otrzymuje takie zadanie , czuje , że w jej usta wkładane są kolejno słowa , jedno po drugim , tzn. po wypowiedzeniu na głos pierwszego , nasuwa się następne i tak dalej. Umysł nie jest zupełnie z tym związany , a myśli jakby są gdzie indziej. Trzeba więc sporej odwagi i ogromnej wiary ,aby zdecydować się wypowiedzieć tylko jedno słowo , którym w danej chwili osoba ta dysponuje , bez jasności co będzie dalej. Po zakończeniu przekazywania wiadomości w językach , grupa powinna pozostać w ciszy do momentu , w którym duch zechce kogoś obdarować darem tłumaczenia. To właśnie o przekazy w językach i ich tłumaczenia miał kiedyś pretensje św. Paweł , pisząc do Koryntian : " Jeżeli ktoś korzysta z daru języków , to niech mówią kolejno dwaj , najwyżej trzej , a jeden niech tłumaczy ! Gdyby nie było tłumacza , nie powinien mówić na zgromadzeniu ; niech zaś mówi samemu sobie i Bogu" /1 Kor 14, 27-28/

Dar tłumaczenia nie jest literackim przekładem wiadomości. Jest to zupełnie oddzielny dar, który nadaje sens całości , a nie tłumaczy poszczególnych słów. Dar tłumaczenia może być dany tej samej osobie , która przekazywała wiadomość w językach. Może być także udziałem innej osoby lub kilku osób. Kto ten dar otrzyma , powinien mówić w pierwszej osobie , w imieniu Jezusa , tak jak przypuszczalnie brzmiała wiadomość w językach. Nie powinno się więc formułować wypowiedzi : "Pan mówi , że ..." i zamieszczać treści , jakby to było opowiadanie przeżywane przez kogoś stojącego z boku. Lepiej jest zacząć w prosty sposób : "Te oto rzeczy mówi Pan ..." i mówić tak , jakby sam Jezus przemawiał do wspólnoty w tym właśnie momencie . On nie chce , żeby opowiadać o Jego słowach z dystansu , ale chce mówić przez nas tak , jakby sam był wśród nas.

3. Napisz modlitwę o charyzmat tłumaczenia języków dla siebie.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Poniedziałek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Tradycja Kościoła nt. charyzmatów:

Także inny wielki chrześcijański intelektualista tego samego okresu, Klemens Aleksandryjski, stosuje do swoich czasów naukę Pawłową o charyzmatach. Najpierw trzeba nam zauważyć, że tak jak Apostoł Paweł, tak samo Klemens podkreślał „charyzmat prawdy”, czyli rolę Kościoła we właściwej interpretacji Pisma Świętego: ci, co „zeszli z właściwej drogi, błędzą”, ponieważ „nie mają narzędzia oceny prawdy i fałszu”. Co to za narzędzie? Nie mają go ci, co „wzgardzili przekazem Kościoła i nagle przerwali się na poglądy herezji ludzkich”[28]. Tak właśnie powstają

„fałszerstwa w stosunku do najstarszego i najbardziej autentycznego Kościoła”.

Klemens cytuje na innym miejscu cały fragment 1 Kor 12,7-11 i wymienia dziewięć przejawów działania Ducha: słowo mądrości, słowo poznania, wiarę, uzdrawianie, czynienie cudów, prorocтво, odróżnianie duchów, różne języki, tłumaczenie języków, po czym dodaje:

„Prorocy uzyskują doskonałość w prorocत्वach, sprawiedliwi w sprawiedliwości, męczennicy w wyznaniu wiary, inni w jej głoszeniu [...]. Utrzymujemy, że każdy, kto uwierzył, został napełniony przez Ducha Świętego [...]. Joel, jeden z dwunastu proroków, mówi zupełnie jawnie tak: «I stanie się po tym, że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki będą wygłaszać prorocत्वa»”.

Oczywiste dla starożytnych chrześcijan traktowanie męczeństwa jako charyzmatu Ducha Świętego udzielonego w obliczu prześladowań prowadzi nas dalej, do jednego z najważniejszych świadectw o działaniu Ducha w pierwotnym Kościele: do opisu męczeństwa dwóch świętych kobiet: Perpetuy i Felicyty.

3. Napisz modlitwę o charyzmat tłumaczenia języków dla wspólnoty.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Wtorek

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Refleksja nad pytaniami:

- Dlaczego uważam, że mam ten charyzmat? Dlaczego uważam, że go nie mam? Jak rozróżnić obdarowanie czy brak obdarowania tym charyzmatem?

- Jak ten charyzmat ubogaca / może ubogacić Ciebie?

- Dlaczego pragniesz tego charyzmatu / dlaczego jego nie pragniesz? (proszę wnikać głęboko w swoje motywacje).

3. Zawierzenie tego charyzmatu osobistego czy wspólnoty Maryi – odmówienie 10 różańca, tajemnica Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Środa:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Charyzmat Apostołów (1 Kor 12,28; Ef 4,11-13)

Apostoł, pierwsze nasze skojarzenie będzie się odnosiło do grupy 12 mężczyzn wybranych przez Jezusa. Tymczasem widzimy, że z czasem grupa ta się zmieniła. Po śmierci Jezusa grupę tę opuścił Judasz, a później jego miejsce zajął św. Maciej. Choć nie powołał go Jezus, jednak przy jego wyborze ogromną rolę pełnił Duch Święty (Dz 1,15-26). Tytuł jednak ten nie przysługiwał w końcu tylko grupie 12 mężczyzn. Tytuł Apostoła Narodów zyskał bowiem św. Paweł, który nie został powołany w taki sam sposób jak inni Apostołowie. Apostoł bowiem to człowiek, który został posłany bezpośrednio przez Boga, by wykonać określoną pracę, nie jest posyłany przez żadną organizację, kościół, czy grupę ludzi. Należąc do określonej wspólnoty Kościoła (także kościołów niekatolickich), posiada powołanie od Boga i władzę duchową wyrażającą się w skuteczności oraz w znakach i cudach. W historii Kościoła znajdziemy określenia apostołów na różne osoby: apostołka miłosierdzia – św. s. Faustyna, która wniosła ogromną naukę nt. Bożego Miłosierdzia, apostoł dobroci – św. Wincenty a Paulo, św. Matka Teresa z Kalkuty, apostołka ubogich. Charyzmat ten określa bowiem szczególną misję danej osoby, która została mu powierzona przez Boga. Apostoł może posługiwać jednocześnie innymi darami, np. darem pasterskim, prorockim, głoszenia Słowa, mądrości. Jego cechami charakterystycznymi są: ogromna miłość do Kościoła i całościowe spojrzenie na Kościół. Prowadzi do utworzenia, albo wzmacnia istniejących wspólnoty, ruchy, zgromadzenia, kościoły lokalne.

3. Napisz modlitwę o charyzmat Apostołów dla siebie.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Ogłoszenia

1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.
2. **W dniach 15-16 maj odbędzie się XXIV Ogólnopolskie Czuwanie Katolickiej Odnowy w Duchu Świętym Online będziemy przeżywać pod hasłem „Kocham Kościół”.**

Program spotkania :

15 maja 2020 r.

20:30 - **Kocham Kościół** - Konferencja - Bp Andrzeja Przybylski - Delegat ds. ruchu Katolickiej Odnowy w Duchu Świętym w Polsce

21:00 - **Apel Jasnogórski** - ks. Artur Potrapeluk - Przewodniczący Krajowego Zespołu Koordynatorów Odnowy w Duchu Świętym

16 maja 2020 r.

9:30 - 10:00 - Modlitwa, uwielbienie

10:00 - 10:30 - Ks. Łukasz Plata - Puls Ducha Św. w życiu wspólnoty i charyzmatyka

10:30 - 10:45 - TAU - Dlaczego kocham Kościół? - świadectwo

10:45 - 11:15 - Czy Kościół potrzebuje dziś charyzmatyków? - ks. Artur Potrapeluk

11:15 - 11:45 - Modlitwa, uwielbienie

11:45 - 13:30 - Nauczanie (szczegóły podamy wkrótce)

13:30 - **Msza święta** - transmisja Jasna Góra - Bp Andrzej Przybylski - Delegat ds. ruchu Katolickiej Odnowy w Duchu Świętym w Polsce

14:30 - 17:30 - Panele

1. Odnowa Rodzinom - konferencja + Q&A (pytania i odpowiedzi) - ks. Przemysław Artemiuk, Asia i Norbert Dawidczykowie

2. Projekt *Woda Żywa* - jak ewangelizować bierzmowanych? - warsztat + Q&A + kompletny pakiet narzędzi dla wspólnot - Wspólnota Jordan (Lublin)

3. Formacja dzieci - nie tylko opieka i nie tylko zabawa - inspirujący warsztat o formacji dzieci we wspólnocie - Gabriela Rejak

4. Warsztaty Pieśni Nowej - warsztat dla muzyków uwielbienia i nie tylko

5. Warsztaty posługi proroczej - na czym polega posługa prorocka - ks. prof. Krzysztof Guzowski

17:30 - Nauczanie

Zapisy oraz szczegółowe informacje o wydarzeniu na stronie <https://odnowa.org/xxiv-czuwanie-odnowy-online.html>

Ze względu na stan zagrożenia epidemicznego wszystkie spotkania wspólnoty zostają zawieszone do odwołania.